

Vsebina

Zanimivo

Vreme vedno bolj ekstremno.....	4
Ni samo za solato	5

Poljedelstvo

Dušik in kalij odločilna	6
Uporaba zaviralcev rasti	7

Reportaža

Francoski kmetje postopoma bolj optimistični	9
Priključke poganjajo kardanske gredi	12

Živinoreja

Klavna kakovost bikov cikaste pasme	14
Zakonodaja na področju živinoreje za Slovenijo	17

Tehnika

New Holland T4 Power Star	19
Dan odprtih vrat ITRO Store	21
Novo registrirani traktorji v februarju 2011	22
SIP Orion 50 Pro	23
Stroj, ki ga na kmetiji uporabljam prav vsak dan	26
Folija za ovijanje bal	28
Pastirji in pašna oprema	28
Nagrajene inovacije na sejm SIMA	29

Na kmetiji

Velikonočni kolač, orehova potica	30
Oblikovanje iz kruhovega testa	32

KGZS

Za razvoj slovenskega podeželja	33
Proti posegom v pridobljene pravice	34
Mednarodno leto gozdov	34

Naslovnica: Jerneja Golob

Glasilo Društva kmetijskih svetovalcev Slovenije

Obvestila Zveze strojnih krožkov

Član EUROFARM združenja vodilnih kmetijskih časopisov

Založnik: Kmetijska založba d.o.o.

Uredniški odbor:

Marjan DOLENŠEK (kmetijska tehnika, gradnje),
Zita FLISAR NOVAK (poljedelstvo in vrtnarstvo),
Zlatka GUTMAN KOBAL (sadjarstvo),
Zlatko KRASNIČ (živinoreja),
Andrej SIMONČIČ (varstvo rastlin),
Majda TUMPEJ (dopolnilne dejavnosti, kmečka družina),
Tadeja VODOVNIK (vinogradništvo, vinarstvo)

Glavni in odgovorni urednik: Andrej GOLOB
Tehnični urednik: Janez GRABEC
Oblikovanje, grafična priprava: Kmetijska založba d.o.o.
Tisk: Malex, d.o.o.
Naklada: 5000 izvodov

Naslov uredništva:

KMETOVALEC, Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: (02) 88 56 700, fax: (02) 88 56 707
E pošta: kmetovalec@km-z.si, http://www.kmetovalec.com

Naročnine in oglasno trženje:

KMETIJSKA ZALOŽBA d.o.o.
Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: (02) 88 56 700, 88 56 704, fax: (02) 88 56 707

Cena posamezne številke: 4,4 €
Letna naročnina (12 številke): 44 €,
za tujino: 66 €
8,5% DDV vključen v ceno

Prišla je pomlad in ta požene rastline iz tal ter kmete na polja. Letos je pri nas na plan prignala tudi barabe. Saj že ne mine teden, da ne bi zvedeli za kakšno svinjarijo, katero so nam zakuhali politiki ali tajkuni. Seveda to izredno negativno vpliva na vse, ki si v trudu lastnega potu služijo vsakdanji kruh. In Slovenci smo kot ovce, s katerimi pastirji počnejo, kar se jim zljubi. Pravkar smo doživeli posledice zamisli ohranjanja podjetij v domači lasti, ko so zaradi nesposobnih lastnikov pod vplivom »nacionalnega interesa« prigrisopodari-li ogromno luknjo. Če bi pred leti ta podjetja prodali tujcem, ki so se zanje zanimali, bi takrat iztržili lepo kupnino, tako pa bomo samo za pokritje izgube, ki jo je pridelala NLB zaradi »podarjanja« kreditov tajkunom, morali davkoplačevalci prispevati vsak po okoli tisoč evrov, če jo bomo hoteli sanirati. Najhuje pa je, da je množica ljudi izgubila delo in so sedaj na zavodu in preko njega na grbi davkoplačevalcev. Seveda tudi kakšno podjetje v tuji lasti propade, a če naredimo kratek pregled dogajanja v zadnjih letih, je razmerje med propadlimi podjetji v domači lasti in enako neuspešnimi v tuji lasti hudo v škodo domačih.

Kljub takšnim izkušnjam že spet slišimo pozive k ohranitvi Mercatorja in Fructala v domačih rokah. Priča smo podobni zgodbi, kot jo je že Zadružna zveza Slovenije poskušala prodati na primeru Ljubljanskih mlekar. Zanimivo je, da nihče ni pripravljen v ta domača podjetja vstopiti z lastnim kapitalom, ampak so vse pobude usmerjene v združevanje skupnega denarja. Seveda elito zanima le ohranjanje podjetij v skupni (torej nikogaršnji) lasti. Takšna podjetja so za posvečene neke vrste bankomat, kjer imajo neomejen dvig, jih izčrpavajo z obvodnimi podjetji, vanje nastavljajo sorodnike in prijatelje, financirajo društva in stranke ... Ti že živijo v komunizmu, kajti iz podjetja si vzamejo, kolikor potrebujejo. Seveda pa dobro življenje nekaterih na drugi strani plača vedno bolj obubožana množica. Tudi nobene odgovornosti ne nosijo. Če gre kaj narobe, so vedno krive »objektivne« težave in morebitno izgubo bodo že pokrili lastniki. To pa smo mi vsi. Tako imajo eni od skupnega lastništva velike pravice in koristi, drugi pa velike obljube in na koncu kritje izgube.

Današnji politiki, nekdanji Titovi mladinci, so si sicer pod krinko kapitalizma ustvarili podoben sistem, kot ga je v Jugoslaviji uvedel Tito. Menda Tito formalno sploh ni dobival plače, a so mu podaniki vsako željo izpolnili, zato je imel vse, kar je pozelel. In kot je Tito uvedel greh liberalizma ter pod to obtožbo odstranil Kavčiča, ki je poskušal tržno razmišljati ter delovati, današnja elita z neoliberalizmom zmerja vse, ki poskušajo normalno razmišljati in poslovati po tržnih načelih. V bistvu pa je neosocializem tista pošast, ki kroži po naših krajih in bi se je morali bati ter se boriti z njo, kajti zaradi nje nam gre vedno slabše. Države, ki jih naši socialisti označujejo kot neoliberalne, pa nas prehitujejo po levi in desni.

Kako poskuša oblast manipulirati z nami, je lepo razvidno na primeru Mercatorja. Še pred nekaj tedni smo poslušali razprave, kako uničuje slovensko živilsko-predelovalno industrijo in kmetijstvo ter kako bi mu morala država določiti marže. Sedaj pa se je plošča obrnila in kar naenkrat je prihodnost slovenskega kmetijstva odvisna od lastništva Mercatorja. In za ohranitev Mercatorja v domači lasti naj bi se vsi žrtvovali.

Počasi se bodo tudi kmetje morali začeti zavedati, da je trg odprt in lahko prodajajo in kupujejo na vsem trgu Evropske unije. In če bo lahko svoj pridelek ponudil po konkurenčni ceni, ga bo lahko prodal, ne glede na to, kdo je lastnik podjetja, ki bo odkupil njegov pridelek. Glede na dosedanje izkušnje pa domači lastnik pomeni kvečjemu slabše pogoje odkupa. Samo podatke, po kakšni ceni in v kakšnem času plačujejo tujci, ki pri nas odkupujejo mleko, živino, les ... pogledimo in jih primerjajmo z domačimi odkupovalci. Ja, suhim številkam se ljubitelji nacionalnega interesa izogibajo kot hudič križa in raje opletajo z domovinskimi čustvi. Seveda pa sami teh čustev nimajo in ne poznajo, ko gre za številko njihovega transakcijskega računa. Zanimivo je, da so si pri tem enotni tako rdeči kot črni. Vsa čast redkim izjemam.

Zatorej kmetje ukvarjajte se s tem, kako doseči konkurenčne cene lastne pridelave, sanje o obvladovanju podjetij pa prepustite drugim.

Na sanjovost naše oblasti kažejo tudi dogajanja z bioplinskimi napravami v zadnjem času. Najprej smo jih strahovito pospeševali, zdaj pa kar naenkrat ugotovili, da nimamo dovolj površin za pridelovanje substrata in bi jih najraje prepovedali. Sploh je energetska politika in odnos ljudstva do nje pri nas sila zanimiv. Načelno smo vsi za obnovljive vite ali t. i. zeleno elektriko, ko pa naj bi se to v praksi realiziralo, pa se hitro zatakne. Pri gradnji hidrocentral je potrebno kakšen kos zemlje potopiti, spremeni se okolje in seveda so vsi proti. Vetrne elektrarne motijo ptičarje, bioplinske sosede. Edino sončne elektrarne zaenkrat še nimajo resnih nasprotnikov, a bojim se, da bo kmalu kdo ugotovil, kako njih odblesek moti kakšne metulje. Ker tudi konvencionalnim elektrarnam (na premog, plin in nafto), po japonski nesreči pa še jedrskim, kaj slabo kaže, me prav zanima, kje bomo v bodoče pridobivali elektriko. Se bomo povrnili nazaj na drevo ali vsaj v kameno dobo?

Sicer pa je pred nami spomladanski sejem v Komendi in največji krščanski praznik. Zatorej kupujmo, dokler še moremo, in upajmo na skorajšnje vstajenje.

Vesele velikonočne praznike želim.

Vaš urednik